

BukoVINKY

Číslo 8 - 2016/2017

Milí čitatelia!

Ani sme sa nenazdali a je tu jún – symbol blížiaceho sa konca školského roka, symbol leta, prázdnin, ale aj skúšania, uzatvárania známok, výletov, škôl v prírode, exkurzií, návštev múzeí.

Je to tu –koniec tohto školského roka sa fakt nenávratne blíži. Nastáva čas plánovania, vyberania zaujímavých trás na prázdninové putovanie. Dovolenky, pobyty v táboroch, prázdniny u babky, deduška, na chalupe, pri mori, v horách, u priateľov, známych. Poznávanie, putovanie, cestovanie, objavovanie, radosť, voľné chvíle s rodinou, známymi. Jednoducho prázdniny! Slovo plné očakávania, pohody, príhod, kamarátov a podobne.

Celá redakčná rada praje všetkým prázdniny plné pohody a oddychu, zážitkov, príhod, poznávania. Oddýchnite si, načerpajte nové sily, zabavte sa ! Dovidenia v septembri!

Vaše BukoVINKY

VIDA science centre v Brne

Nedávno som zažil niečo úžasné! Navštívil som VIDA science centrum v Brne. Je to zábavný vedecký park pre celú rodinu, aspoň tak to bolo napísané na letáku. A bola to pravda, zabavili sme sa všetci, malí aj veľkí. Návštevník si tam môže vyskúšať prostredníctvom 170 exponátov a expozícií rôzne zaujímavosti prírodných vied. Témy sa týkajú fyziky, matematiky, biológie, chémie. Každý návštevník si môže na vlastnej koži vyskúšať fungovanie prírodných zákonov, môže vytvoriť napríklad vlastné tornádo, pochopí prečo miznú lode v Bermudskom trojuholníku, ako funguje odstredivá sila, ale taktiež môže vystupovať v predpovedi počasia ako televízna „rosnička“. Je toho naozaj veľa a ťažko sa mi vyberajú najzaujímavejšie momenty. Najlepšie bude, ak sa presvedčíte na vlastné oči. Ale na jednu vec vás ešte musím upozorniť, na túto návštevu si nechajte celý deň, lebo vám hodiny budú rýchlo plynúť ako nič.

Autor: Mírko Táborský, člen redakčnej rady

Sandberg

Málokto vie o tom, že Zeus, najväčší a hlavný grécky boh, mal brata Preusa. Preus bol nešikovný, kam sa dostal, vždy tam musel niečo rozbiť. Raz vázu, potom zlomil lopatu, raz sa mu podarilo podpáliť posteľ. A tak ho vyhнали z Olympu.

On sa ale nevzdal. Putoval horami, dolami, preplával pár riek, preskúmal asi tucet jaskýň a nakoniec prišiel sem, na dnešné Slovensko.

Rozhodol sa, že si tu postaví hrad. Hrad sa bude volať Sandberg a bude taký krásny a veľký, že Zeus ho bude bratovi Preusovi závidieť. A tak sa Preus pustil do roboty. Keďže bolo všade veľa piesku, rozhodol sa, že hrad bude práve z tohto materiálu. „Ale piesok predsa nestačí.“ pomyslel si. „Musím si nájsť aj niečo iné,“ nahlas rozmýšľal.

A vtom prišla chobotnica. V obrovitánskych chápadlách zvierala truhlicu. Preus sa jej spýtal: „Chobotnička, chobotnička, nemohla by si mi prosím tú truhlicu dať?“ Chobotnica prikývla a s radosťou ju Preusovi dala. Ten si ju opatrne vzal do rúk, a otvoril ju. Vo vnútri sa mu zdala ešte väčšia, ako v skutočnosti bola.

Vo vnútri boli samé záhadné veci: úsporné LED žiarovky, moderné žalúzie, sklokeramická varná doska a veľa ďalších „čudných“ vecí.

Preusovi sa to nezdalo, ale Chobotnica prehovorila ľudským hlasom:

„Si Preus? Ja som pani mora. Priniesla som ti veci z budúcnosti, vďaka ktorým si budeš žiť lepšie, ako ten nespravodlivý Zeus. Ukážem ti, ako s nimi narábať,“ povedala chobotnica a usmiala sa. Potom začala Preusovi všetko ukazovať. Ako si postaví hrad, tak aby sa mu v ňom dobre žilo.

Ale Preus si dal najviac záležať na posteli. Aby bola pevná a zároveň mäkká. A tak začal ňou. Trvalo mu to dobrý rok, kým bola hotová. A bola skvelá. Chobotnica do nej skryla... akési čaro.

Po roku bol hotový aj zvyšok hradu. Ale nebol až taký dokonalý ako posteľ. Tá bola proste najlepšia.

Keď si Zeus všimol krásny hrad, aj on taký chcel mať. Povedal si teda, že on ten hrad zničí a poprosí Preusa, aby mu odpustil a aby mu taký hrad postavil. A tak aj urobil. Z oceánov, nad ktorými chobotnica nemala moc, urobil potopu a celý hrad okrem začarovanej postele sa zrútil. Posteľ sa zväčšila a je z nej dnešný Sandberg. A Preus? Zeus ho veru márne hľadal. Zmizol na miesto, kde mu bude lepšie. To je trest pre Zeusa. Je veľmi tvrdý, a preto Zeus odvtedy (podľa gréckej mytológie) tvrdo vládne.

Pripravila: Katka Gersová, 6.A

Spomienka na M. R. Štefánika

Moja báj

Lesy – Stromy

Voľakedy na zemi ešte neboli lesy. Na zemi boli iba lúky, vrchy, púšte, jazerá, rieky a moria ale lesy nikde. Ľudia žili spolu so zvieratami a šľachtili nové druhy zvierat ktoré boli čím ďalej silnejšie a krajšie. Raz sa im podarilo vyšľachtiť nový druh jeleňa. Bol nádherný a namiesto typickej hnedej farby bol pokrytý obrázkami lesa. Začal byť veľmi populárny a jeho počty sa na zemi zvyšovali. S ľuďmi žili niekoľko storočí ale keď ľudia vymysleli továrne, ktoré znečistili ovzdušie premenili sa na stromy. Premenili sa tak, že ich parohy sa premenili na konáre a narástli na nich listy. Ich telá sa sfarbili dohneda a ich kopytá sa premenili na korene stromov. Ľudia postupom času zabudli na to, že voľakedy stromy boli krásne jelene a tak z nich vyrábajú nábytok, chaty a oheň.

V máji sme si pripomínali deň patriaci všetkým mamičkám, mamkám, mamulienkam. Hrst' básničiek pre ne:

Elena Čepčeková- Nech vravia ruže E. Čepčeková - Mamičke

Nesiem Ti ruže, mamička moja,
lebo dnes veľký sviatok máš.
Keď sa nám oči potichu spoja,
želanie bez slov rozoznáš.

Maľujem, maľujem krásny kvet.
Taký kvet nevidel ešte svet.
Maľujem, maľujem ako viem,
mamičke tento kvet zanesiem.

E. Čepčeková- Červený kvet

Sporím si korunky,
už ich mám päť,
kúpim dnes mamičke
červený kvet.
Kvet taký červený ako lienka.
Ľúbim ťa, ľúbim ťa, mamulienka.

E. Čepčeková – Mama

Mama, ta budeš so mnou stále?
Nezavrieš ani po tme očká?
Nad postieľkou tu na povale
vyrastie cez noc rozprávočka.
Nepríde, keby som bol sám.
Ja ti ju, mamka, ráno dám.
Mama, ty pôjdeš so mnou všade?
Ty poznáš všetky cestičky.
Vieš, ako slnko lúče pradiť
a prečo svietia hviezdičky.
Keď spoznám všetko ako treba,
znesiem ti jednu hviezdu z neba.

Š. Moravčík- Všetky mamy tohto sveta

Všetky mamy tohto sveta,
majú rady svoje dieťa.,
každá robí každý deň
všetko preňho, preňho len.
Iba v tom je sila lásky,
čo ženie svet velikánsky
a drží ho pokope,
len čo na srdce zaklope.

Mária Topoľská - Naša mama

Keď roztvorí mama dlane,
položím si líčka na ne.
Pošepnem jej: „Mamka, mami,
vieš, že voniaš jahodami,
teplým letom, malinami?
Ako dobre, že si s nami,
mama, mamka, mama, mami!"

E. Čepčeková- Ľúbim ťa

Ľúbim kvety, ľúbim vtáčky,
každú hračku maličkú,
lež najväčšmi zo všetkého
ľúbim svoju mamičku.

R. Dobiáš- Mamine ruky

Prečo sa chveje osika?
Lebo sa jej vetrík dotýka.
A ktože je, kto je na vine,
že sa chvejú ruky mamine?
To sú ale smiešne otázky!
Tie ruky sa chvejú od lásky.

P. Štefánik- Všetky kvety do rúk mamy

Všetky kvety do rúk mamy
vkladám ako drahokamy
za jej lásku plnú nehy,
za zelené detské brehy,
za rozprávku nad kolískou,
za to, že vždy stojí blízko,
aby si ma pohladila-
moja mama, nežná, milá.

Prípravila: redakčná rada

Výstava časopisu ABC v Brnenskom VIDA science centre.

Podľa mňa je ABC-čko nepochybne jeden z najlepších a zároveň najznámejších časopisov pre mládež. Poznajú ho môj dedko s babkou, ale aj moji rodičia a dokonca do tohto časopisu napísalo aj dievča z našej školy. Jednoducho je to časopis, ktorý má históriu, ale je veľmi zaujímavý aj pre dnešné deti. Práve cez tieto jarné prázdniny som navštívil výstavu časopisu ABC, ktorá sa konala pri príležitosti 60. výročia vydania časopisu. A poviem vám bolo to super. Na malej ploche bolo možné vidieť ,ako sa časopis menil počas tých dlhých 60-tich rokov. Vo vitrínach bolo možné vidieť okrem iného aj vystrihovačky, ktoré sú neodmysliteľnou súčasťou časopisu od jeho prvého čísla až po dnešné výtlačky. Môj otec tam našiel modely, ktoré sám vystrihoval, keď bol malý chlapec. Týchto vystrihovacích modelov bolo okolo 500! Až na tejto výstave som videl, ako sa časopis rýchlo prispôbuje dobe. Môj otec má veľmi rád papierový model českých trabantov s motorkou. Je to model podľa českej expedície, ktorá prešla takmer celý svet na 2 trabantoch. Ja mám zasa v časopise najradšej články od Mourrisona, je to zábavný komiks s kocúrom, ktorý sa pustí do všetkého. Taktiež mám rád zaujímavosti o zvieratách, nikto v rodine nepozná také pikošky o zvieratách ako ja. A samozrejme, musím spomenúť, že v každom čísle sa dočítam o novinkách zo sveta filmu, ale aj kníh alebo hier. Najväčšími vychytávkami zo sveta techniky bodujem hlavne u dospelých chlapov. Na výstave v Brne bola nadupaná história legendárneho časopisu na malom priestore. Každý si našiel to svoje.

A aby toho nebolo málo, ABC-čko sa pokúsilo vytvoriť rekord. Zlepilo maximum papierových modelov a vytvoriť tak papierové mesto. Aj my sme sa zúčastnili a do papierového sídliska sme pridali naše modely. Dúfam, že to pomohlo a podarí sa vytvoriť rekord. Som rád, že som mohol ísť na túto výstavu a cítil som sa ako vo veľkej ABC-čkovej rodine. Odišiel som z Brna plný zážitkov. Nech žije ABC a nech je vždy také inšpiratívne.

Autor: Mirko Táborský, člen redakčnej rady

Správičky zo školičky...správičky zo školičky...

Mladý záchranár

Zúčastnili sme sa súťaže **Mladý záchranár**. Na súťaži bolo super. Ako družstvo sme spolu museli prejsť všetky stanovišťa, ako sú napríklad: streľba zo vzduchovky, čo si zobrať a nezobrať do evakuačnej batožiny, určovanie vzdialenosti na mape, test, zostreľovanie kužeľov pomocou hadice a mnoho ďalších.

Naše dve družstvá si viedli skvele a umiestnili sme sa na piatom a deviatom mieste. Už sa tešíme na budúci rok.

Autor: Miško Ondruška, člen redakčnej rady

Vtipy

- Syn sa v škole strašne zle učí. Otec nevie, čo s ním, preto mu hovorí:
- Počúvaj, ak donesieš na vysvedčenie zlé známky, pôjdeš do cirkevnej školy. Samozrejme, syn donesie samé trojky, štvorky, preto ho dajú do cirkevnej školy. Po polroku príde domov zo školy s polročným vysvedčením so samými jednotkami, dvojkami. Otec sa ho pýta, ako je to možné.
 - Prídem do triedy, nad dverami jeden ukrižovaný. V jedálni ďalší ukrižovaný. V izbe, ktorú mi prideliť nad posteľou zasa jeden ukrižovaný. To vieš, tam sa s tebou nekašlú!

Vzdychne si študent pred skúškou:

- **Ach, keby sme tak boli na Mesiaci.**
- **A to už prečo? - pýta sa ho priateľ.**
- **Lebo na Mesiaci je všetko 6-krát ľahšie.**

Učiteľ sa pýta triedy:

- Čo je vietor?
- Výdych, čo sa ponáhľa!

Príde opitý študent na skúšku z chémie. Vytiahne si otázku: Rozdelenie sacharidov. Sadne si a napíše "Kryštálový a práškový" a odovzdá vyučujúcej profesorky. Tá mu na to povie:

- **Keď napíšete ešte jedno blbšie rozdelenie, tak dostanete skúšku. Študent si sadne a napíše: "Vanilkový a škoricový".**

Na telocviku učiteľ žiakovi:

- Takú ti jednu strelím, že ťa budú v Maďarsku pokutovať za rýchlosť!

Pripravil: Peťko Kerechňák, člen redakčnej rady

Spomienka na školu v prírode

